

PÄRWORKS

4. neděle adventní, číslo 17.

Jméno a příjmení: _____

SLŮVKO

Jistě znáte jméno tohoto motýla z večerníčka. Připomínám ho

záměrně proto, že jsme v evangeliu jméno Emanuel také slyšeli. Slyšeli jsme tam také, co toto jméno znamená v češtině. Téměř na samém začátku Matoušova evangelia se dozvídáme, že Bůh je s námi. Víte, co je zajímavé? Na úplném konci Matoušova evangelia se o tom píše znovu. Poslední věta, kterou si můžeme u svatého Matouše přečíst, jsou totiž Ježíšova slova: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ Matouš své evangelium začíná i končí stejným poselstvím. Je tedy důležité, abychom na to nezapomínali. Co nám může připomínat, že Bůh je stále s námi? (Kostelní zvony, kříž v poli nebo na krku, vyzvánění v mobilu, obrázek.) Co mě konkrétně může připomínat to, že je Ježíš se mnou a že je tu pro mne? Můžu si někde namalovat motýla, nebo když poletí na jaře kolem mě, uvědomit si, že Ježíš je se mnou.

ÚKOLY A PRÁCE S KARTIČKOU V RODINÁCH

Úkol č. 1: Práce s kartičkou z neděle č. 17:

1. . Pomoz Josefovi postavit dům.

2. Napiš, o co všechno se starají otcové? Co dělá tvůj tatínek? Můžeš to i nakreslit.

Úkol č. 2: Práce s přílohou prac.

listu: V příloze prac.listu máš náramek s motýlem, který si vystříhneš, vybarvíš dle svých představ a nastříhneš tečkované části a pak spojíš jako náramek. Hotový výrobek si můžeš dát na stůl nebo také pověsti na stromeček a tím vám všem bude připomínat, že Ježíš je mezi vámi.

Úkol č. 3:

Pokud se ti podařilo vystříhnout všechny postavičky během adventního času, pošli nám fotografii na rkf.hnojnik@doo.cz

Úkol č. 4: Čti postupně další příběhy, zde jsou další otázky:

1. Který předmět měly děti ve škole rády?

.....

2. Kde stál farář Zachar, když Jakub nacvičoval v kostele s muzikanty a zpěváky?

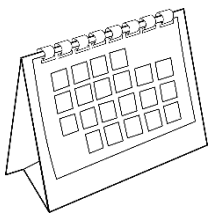
.....

3. Co se probíralo u nedělního oběda na faře?

.....

5. Od koho dostali Jakub a jeho rodina pytlík ořechů?

6. Rozezněla se nakonec skladba Jakuba Jana Ryby? Jak se jí vlastně říká.

ŽIVOT V CÍRKVI

Pastorační plán

Pestrá paleta nabídnutých aktivit může někoho polekat. Ano, všechno není možné, aspoň ne najednou. Navíc musíme počítat s tím, že svůj program mají jednotlivé skupiny ve farnosti, že farnost se má podílet na společných aktivitách v děkanátu či v diecézi. Proto je třeba dělat pastorační plán farnosti.

Pastorační plán však neznamená jen rozvrh akcí, ale především stanovení cílů a ukázání cest k nim. Prvním předpokladem dobrého plánu je znalost situace ve farnosti: na co je farnost zvyklá a v čem je třeba pokračovat, co je aktuálně potřebné, k čemu máme směřovat, jaký si dáme dlouhodobý cíl, na co jsou lidé zralí dnes, na co je můžeme postupně vychovat a připravit. Co k tomu použijeme, kdo nám pomůže? Cílem není množství aktivit, ale harmonický život podle evangelia.

Při volbě pastoračních témat i programů je třeba vycházet z programů celocírkevních a diecézních, abychom využili připravených nabídek a dělali společnou zkušenost s ostatními.

Papež sv. Jan Pavel II. v apoštolském listě NOVO MILENIO INEUNTE říká: Na prvním místě bez váhání předkládám perspektivu, kterou by se měla ubírat veškerá pastorační činnost: touto perspektivou je svatost. ...Připomínat tuto základní pravdu a dát ji za základ pastoračních programů by se mohlo zdát na první pohled málo účinné. Copak je možné „plánovat“ svatost?... Ve skutečnosti vytvořit pastorační plán ve znamení svatosti přináší velmi závažné důsledky. Znamená to vyjádřit přesvědčení, že je-li křest opravdovou vstupní branou do Boží svatosti skrze začlenění do Krista a přebývání v jeho Duchu, bylo by tedy naprosto nesmyslné spokojit se s polovičatým životem, prožívaným podle minimalistické etiky a povrchní zbožnosti. Ptát se katechumena „Chceš přijmout křest?“ znamená zároveň otázku: „Chceš být svatým?“ Nastal čas, kdy je třeba všem pokřtěným přesvědčivě předložit tuto „vysokou míru“ běžného křesťanského života: tímto směrem musí vést život celého křesťanského společenství a křesťanských rodin. Zároveň je evidentní, že cesty svatosti jsou osobní a vyžadují opravdovou pedagogiku svatosti, schopnou přizpůsobit se životnímu stylu jednotlivých osob. Tato pedagogika musí spojit bohatství

pozvání, adresované všem pokřtěným, s tradičními metodami osobní a skupinové pomoci i snovými formami, které nabízejí církví uznaná sdružení a hnutí.

JAK SI PŘEDSTAVUJI FARNOST DNES, Mons. Jan Graubner

ZAMYŠLENÍ NEJEN PRO MINISTRANTY

Očekávání zázraku

V očekávání jsem se ztišil. Modlil jsem se a v pulzu důvěry jsem vnímal jistotu víry jako v žulovém bloku spoutanou sílu. Pociť, že se mohu o víru opřít. Prosil jsem o ještě větší víru. Pohnout skálou? Vyprosit zázrak? Prosil jsem v důvěře dál. Tenká stěna povolila, závěs se zavlnil a já zahlédl a vyslovil prosbu: Pane, dej mi takovou víru, která pohne mou vůlí! Vše se v mžiku vrátilo jako film puštěný pozpátku. Jen

vyslovená prosba zůstala a vědomí (či spíš rozumové poznání), že skutečně mohu. Pociť žádný, jen údiv a pokušení zapomenout prožité, jako by to nikdy nebylo. Dítě se nám narodilo, Bůh se stal člověkem! Hráz mezi člověkem a Bohem je stržena. Jak na jeho krok odpovím já? Pohleděl jsem na mlčky visícího na kříži a rozhodl se: Ne zítra, ale dnes si udělám pořádek ve své zásuvce a na stole. Neodejdu do školy, aniž bych si ustlal postel. Úkoly napíši před večeří. Umyji nádobí... Ať se stane zázrak a vtělení se uskuteční i v tobě. Na přímluvu Bohorodičky Marie, vždy Panny.

TARSICIUS, P. Marek Miškovský

VÁNOČNÍ LUŠTĚNKA

Celý advent vydrželi být malý Marek i jeho starší sestra Bětka hodní. Nejen na slovo poslouchali, ale také hodně pomáhali – s úklidem i s pečením cukroví. Každou volnou chvíli se ale Bětka zavírala do pokojíčku a něco tam kutila. Marek byl z toho celý neklidný. Nemá rád, když má sestra před ním tajemství. Bětka se ale zlobila, když jí tam chtěl nakukovat. „Jen ji nech v klidu pracovat,“ uklidňovala Marka babička. „Ale co tam dělá?“ mračil se Marek. „To bude asi překvapení, Marku. Proto ji nesmíme rušit.“ „Jaké překvapení?“ „No, já myslím,“ usmívala se babička, „že nám Bětka vyrábí dárečky pod stromeček.“ „Aha,“ vykulil oči Marek a už se na sestru nezlobil. „Ale babičko, proč si vlastně lidé na Štědrý den dávají dárky?“ „To je, Marku, na památku toho, že nám

(Dokončení babiččina vysvětlení najdeš v tajence)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Návod na luštění:
Najdi vždy dvojici stejného vánočního cukroví a podle čísel vepiš do tajenky správná písmena.

SLOVO PAPEŽE FRANTIŠKA

„Chvalme v těchto předvánočních dnech Pána za bezplatnost spásy, za zdarma daný dar života a za všechno, co je gratis. Všechno je milost.“

Tweet papeže Františka 20. 12. 2019

I V CÍRKVI ŽIJE HUMOR

Vnuk říká babičce: „Maminka ti chce koupit dárek k Vánocům.“ „A jaký?“ Ptá se babička zvědavě. „Já ti to nesmím říct, ale napovím ti. Začíná to na VÁ a končí ZU.“

Stařenka má v bance podepsat šek, ale váhá. U přepážky jí paní radí: „Podepište se tak, jak se podepisujete v dopisech.“ Stařenka přikývla a napsala: „Všechny vás líbá vaše babička.“

MODLITBA

Pane, v adventu si připomínáme Tvůj příchod na zem. Tvé narození, křehkost malého miminka v jeslích. Prosím, dej, abych se na tento příchod uměl/a připravit a přijmout Tě do otevřeného a upřímného srdce, ve kterém najdeš místo.

BYL JSEM V PÁTEK NA MŠI SVATÉ?

Info: www.farnost-hnojnik.cz, www.facebook.com/farnosthnojnik

© Římskokatolická farnost Hnojník, pro vnitřní potřebu farnosti, Centrum pro katechezi Olomouc - <https://www.katechetiolomouc.cz/>, Časopis Tarsicius pro ministranty